

Editorial

DEMOCRACIA SINDICAL

El nostre Partit no es cansa de demanar Assemblees sindicals. Prou argumentem que es fan no ja necessàries sinó indispensables per a la bona marxa d'aquesta reraguarda tan mal endegada.

Les hem demanat per tal de donar solucions als múltiples problemes de la Revolució, problemes simplement econòmics els uns (collectivitzacions, control obrer, socialització) i francament polítics els altres (Exèrcit, Seguretat Interior, Justícia).

Les hem demanat en nom dels Estatuts vigents de la U.G.T. que estableixen la més rigorosa democràcia interna en el lliure joc de l'organització.

A les justes peticions, se'ns ha contestat sempre amb un penjoll calumniós com si les nostres pretensions en fossin realment dignes.

Es curiós constatar fins a quin desori ha arribat el comunisme oficial en el seu afany de monopoli. Avui per avui, demanar una Assemblea a la regional catalana de la U.G.T. és vint vegades més delictuós que la pròpia pertinència a la cinquena columna.

Si voleu concitar-vos la fúria explosiva dels Júpiteres comunistes, parleu de democràcia intensa.

Al comunisme oficial, l'espanta més una Assemblea que el feixisme.

Es, per altra part, ben natural. Als nostres militants i fins i tot a l'ampla zona de simpatitzants pounistes, l'actitud del capítell regional ugetista els sembla una cosa de l'altre món. Emportats per una bona fe immensa, judiquen i contempen el tarannà orgànic dels altres partits amb el mateix prisma —centralisme democràtic— que informa el regíme intern del nostre Partit.

No saben que el Partit Comunista oficial aprovà unes regles normatives segons les quals s'afegia al centralisme democràtic una fórmula ambigua nomenada ordre revolucionari, escudada en la qual, la burocràcia staliniana ha convertit aquell centralisme democràtic —única pedra de toc, fonamental, en vida de Lenin— en un centralisme burocràtic.

En nom d'aquest ordre —autèntica carta blanca per a la fracció dirigent— s'ataca i es fa cas omís de la voluntat de la base, es trepitgen els Estatuts, s'al placen els Congressos i es bandeja la veritable sobirania democràtica.

La U.G.T. catalana ha caigut a les seves mans per obra i gràcia d'aquestes travetes a la pràctica de les quals hi són tan aficionats els stalinistes.

El comunisme oficial ha entrat als sindicats a tall d'Atila, disposat a aixafar fins el darrer vestigi revolucionari. Ha traslladat al camp sindical, aquella daga que un dia li serví per ofegar el crit més insignificant contra el seu imperialisme partidista.

Al comunisme oficial no li interessen les Assemblees. Sap que per vies democràtiques, no aconseguirà mai res.

Experiències recents li han acabat de perfilar fins a quin grau és objecte de condemna per part del proletariat espanyol.

A Astúries, en la votació per elegir la Comissió Executiva, la candidatura staliniana ha estat derrotada per 82.000 vots contra 12.000.

En l'elecció de representants ugetistes al Consell Municipal, la secció madrilenya, malgrat l'imperialisme fraccional exercit des dels càrrecs oficials, la candidatura socialista ha assolit tres vegades més de vots que la del Partit d'en Pepe Diaz.

El proletariat, quan parla, sap donar la raó a qui la té.

Als ex-comunistes que mangonegen la regional catalana no els queda altra solució que fer-lo callar per força.

Com?

Impedint la celebració d'Assemblees i expulsant a tots aquells que tenen la gosadia de demanar-ne.

GUIO

per GRACIETA

L'atemptat personal

“Nosaltres som—com a marxistes, ho hem estat sempre— enemics del terrorisme individual, vingui d'on vingui i vagi contra qui vagi. Un Partit de classe, conscientment revolucionari, no necessita recórrer a l'atemptat personal. Aquest és propi tan solament d'elements obcecats o de mentalitats primitives, quan no d'odis inconfessables.

Ens interessa fer constar el nostre criteri respecte al terrorisme individual, que és, ho repetim, el del marxisme revolucionari.”

Per respondre a la insidia que, malvadament, llança l'òrgan del Partit Socialista Unificat, contra el nostre partit, ultra aquesta declaració, podem oposar-li la nostra conducta sempre noble. Mai no ha-

vem estat covards puix que mai no hem eludit la lluita cara a cara amb l'enemic. Per altra part, no atribuim tanta importància a la individualitat fins arribar a imaginar-nos que suprimint un home hauríem assolit l'extermini de les causes enemigues. No. Aquestes mesures delaten la manca de bon sentit, d'intel·ligència, del qui les practica. Són del tot ineficaces i contraproduents.

De cap manera poden constituir una tàctica revolucionària. El terrorisme individual és, evidentment, l'antítesi de la lluita de classes.

Per això qualifiquem de contrarevolucionaris els aficionats a la caça de l'home. Per a nosaltres, té aquest mot un significat d'acusació

suprema. Cap consideració, cap respecte ens mereixerà mai un contrarevolucionari.

Condemnem, doncs, amb la màxima energia l'actuació dels grups clandestins ramificats arreu de l'Espanya antifeixista, que no responen aaltre objectiu que segrestar homes, torturar-los i portar-los al cementiri.

Recordem que foren descobertes a Múrcia activitats criminals al servei d'una tendència política. Contra aquestes i contra llurs autors, hauria de caure implacable el càstig i l'anatema. No fer-ho és protegir l'actuació dels assassins.

Cal esbrinar qui són, d'on són i com actuen aquestes bandes que cada dia causen noves víctimes. Cal esbrinar-ho i posar-los en evidència.

Podem estar segurs que no serveixen cap idea sana; cap causa noble.

Els treballadors condemnen el comunisme oficial

ASTURIES U.G.T. MADRID

VOTACIONS PER A NOMENAR

La Comissió Executiva Regional | Els regidors al Consell Municipal

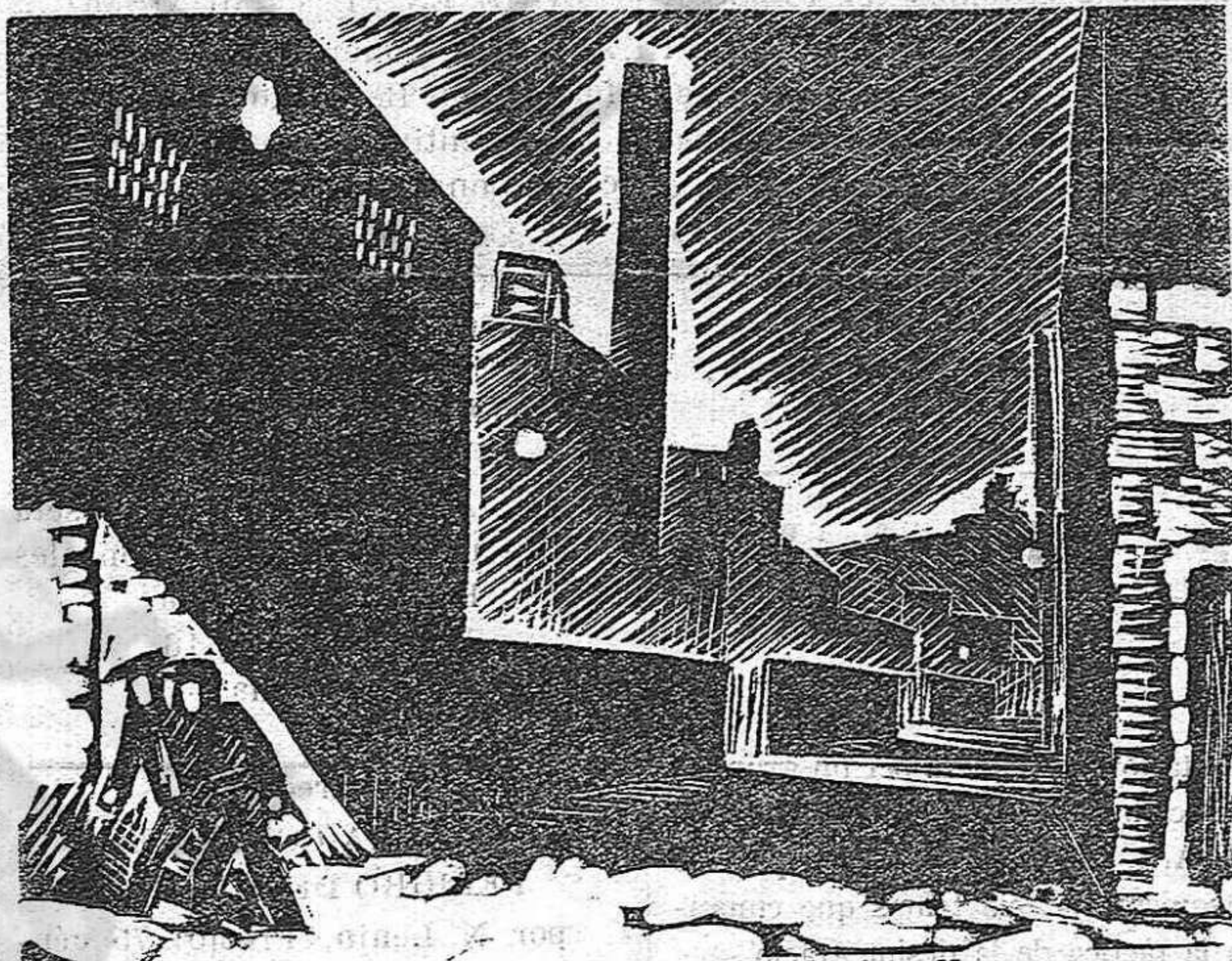
87.000 vots	Candidatura socialista	183 vots
12.000 »	Candidatura comunista	61 “

EL MUNDO ESTÁ INCONTROLADO ¿QUIEN LO DESINCONTROLARÁ? etc.

...Solo el fusil puede devolver a España la honra y la libertad que la reacción quiere arrebatarle...

...Disponemos de un obús formidable, la razón...

(paraules de Nakens publicades a Estampa d'aquesta setmana).

—Saps per què ens volen prendre els fusells?

—.....?

—Perquè no ens poden prendre la raó!

El camí de la nostra llibertat no és pas un camí de roses i flors

La Història es repeteix: AHIR, LA A. I. T. AVUI, EL P.O.U.M.

MARX digué

«La gesta més heroica de què, encara, es veu capaç l'antiga societat és la guerra nacional.

I ara ve a demostrar-se que això no és més

que un engranall dels Governos, destinat a desviar la lluita de classes, i del qual es prescindeix tan aviat com la lluita de classes esclata en forma de guerra civil. Ja la dominació de classes és incapaç de difondre's sota l'uniforme nacional; tots els governs nacionals són un sol i el mateix contra el proletariat.

Els governs d'Europa bramulen contra l'Associació Internacional de Treballadors com a font capital del desastre (la Comuna). Thierz la denuncià com el despota del treball en figura d'alliberador. El comte Jaubert declarà que l'extermini de la Internacional és el gran problema de tots els Governos civilitzats. Els «rurals» escridassen contra d'ella, i la premsa europea, unànimement, els coreja.

En qualsevol lloc, sota qualsevol forma i en qualsevolles condicions que la lluita de classes es manifesti, és lògic, però, que els membres de la nostra Associació hi siguin a la vanguardia.

No se la pot exterminar, per gran que sigui la carnisseria. Per exterminar-la, els governs haurien d'exterminar el despotisme del capital damunt el treball.

El París dels obrers, amb la seva Comuna, serà eternament enlairat com un herald gloriós de la nova societat. Els seus màrtirs tenen llur santuari al gran cor de la classe obrera. Quant als botxins, la Història els ha clavats per sempre a la picota, de la qual no aconseguiran redimir-los totes les pregàries de llur clerigalla».

(La guerra civil a França).

JUVENTUD

Órgano de la Federación Ibérica

Combatents d'Aragó! Tindreu armes quan repetiu el crit dels traidors: Visca la República Democràtica burgesa.

Libre

de J. J. L.L.

Interessant

Aquesta Alcaldia, desconeguent el domicili dels soldats Julià Escuder Gich, Francesc Verdagner Colomer, Isidre Subiranas Homs, Josep Morales Gavani i Joan Lidén Sicilia, els assabenta l'ordre d'urgent reincorporació, per haver finit el permís de què disfrutaven, a la 29 Divisió Lenin, a Siétamo, interessada telegràficament pel Cap de l'esmentada Divisió.

Sense cortines de fum i sense humors agres

La nostra rèplica a les afirmacions de "Frente Rojo"

"La paciència, no obstant..., té un límit, i el punt del mateix no ho hem assenyalat nosaltres, sinó les provocacions constants d'alguns agitadors del Partit Comunista que, sota la màscara d'exaltadors de la unitat, fan el possible per a disgregar, portats d'ambicions bastards de predomini, que els treballadors refusen. Proves? Votacions de Madrid".

"L'acció disgregadora, que, en un rapte d'inconsciència, s'atribueix no res menys que al Partit Socialista, a qui, de passada, d'una manera artera, se li adjudica el propòsit d'obrir una "obertura a l'apretat conjunt de les forces antifeixistes", correspon a qui provoquen constantment amb llurs intemperàncies, llurs infantilismes i llur megalomania partidista, a tots els sectors organitzats, sense distinció."

"Podeu seguir predicant la unió de conformitat a llurs convencions: Nosaltres la prediquem i la practiquem sense reserves ni jocs de ventatja. I afirmem que la unió de tot el proletariat, en l'ordre polític i en l'ordre sindical, la faran al Partit Socialista Obrer Espanyol i a la Unió General de Treballadors, lleial i clarament. Sense voler avassallar a grups petits ni voler imposar, per mitjà de la coacció, als grups majoritaris, el seu criteri, sinó atenent-se a les convencions que del concert acordat es dedueixen".

"Gran part dels comissaris de guerra perteneixents al Partit Comunista s'exercita en una funció deslleial, contrària a l'esperit del Front Popular, i, ni que dir té, absolutament contrària a les convencions de la unitat antifeixista. Fan política i partidisme pels pitjors procediments.

Tenim la denúncia formulada per alguns comissaris polítics de la 115 Brigada Mixta, quins han estat cominats pel comissari Anton, del Partit Comunista, per a que abandonessin les funcions que se'ls havien estat encomanades, amb l'exclusiu objecte de desplaçar a companys socialistes, republicans i anarquistes. Com aquest cas podem denunciar molts. La discreció i el sentit de la responsabilitat ens imposen l'estalviar-nos la vergonya de senyalar noms corresponents a comissaris que d'aquesta manera procedeixen. Des d'aquí cridem l'atenció a totes els comissaris polítics per a que adueixin les coaccions de què són objecte per part d'elements comunistes, col·locats en llocs de responsabilitat per a que realitzin les funcions específiques del Comissariat, i que emprén llur posició i llur càrrec per a coaccionar constantment, tots, ja siguin socialistes, republicans i anarquistes, o sense partit, a fi d'engroixir les fileres del Partit Comunista".

(D' "Adelante").

Treballadors, llegiu!

Parla "Pravda"

"Les forces que provocaren la rebel·lió contrarrevolucionària a Barcelona, pertanyien a l'organització feixista "P.O.U.M." organització enterament incorporada als agents feixistes secrets, a la cinquena columna. La premsa reaccionària d'Europa sosté que els trotsquistes han estat seguits per masses importants d'anarquistes, si bé això no és veritat. Al costat dels trotsquistes es trobaven les Patrulles de Control, és a dir, un grup compost de tota classe de bandits, que es dediquen, des de ja fa temps, al robatori i a l'assassinat pels carrers de Barcelona i carreteres de Catalunya.

Cal tenir en compte que els trotsquistes de Catalunya empen la tàctica següent: Gairebé mai no han obrat amb el nom de llur organització, sinó emprant lés d'altres, com per exemple els "Amics de Durruti".

La majoria dels anarquistes no prengueren part en la rebel·lió, si bé

aquesta fou sostinguda per un grup insignificant d'elements extremistes de la F.A.I., en les fileres de la qual els trotsquistes ja feia temps que empraven la tàctica de la desintegració.

La temptativa del "putsch" trotsquista-feixista no fou fortuïta, i es pot assegurar que fou organitzat sota les directives de Franco i dels intervencionistes italo-alemanys, per tal d'obligar a treure forces del front, on els exèrcits intervencionistes preparen un nou atac. La rebel·lió dels trotsquistes fou dictada per l'Estat Major alemany per tal d'espantar els medis burgesos d'Anglaterra i França amb l'espectre de l'anarquia a Espanya. L'organització trotsquista espanyola s'ha tret la careta davant el món enter, i a tot arreu es jutja que forma part integrant de la cinquena columna feixista. Es, doncs, una agència directa del general Franco i dels Estats Majors alemanys i italià."

VIDA DEL PARTIT

Diari parlat L'ESPURNA

Portantveu del P. O. U. M. i de la J. C. I.

Emissions a un quart de vuit del vespre.

Sumari corresponent a l'emissió d'avui divendres a un quart de vuit del vespre.

Consignes del P. O. U. M. i J. C. Ibèrica.

"La Internacional".

Editorial de "L'Espurna" i "La Batalla".

Reportatges de Guerra.

Informació de Catalunya i de la resta d'Espanya.

Noticiari del Partit i de la J. C. Ibèrica.

"La Jove Guàrdia".

***

Sumari del diari parlat L'Espurna corresponent a l'emissió de demà dissabte.

Consignes del P. O. U. M. i J. C. Ibèrica.

"La Internacional".

Editorials de "La Batalla" i de "L'Espurna".

Entreviu davant el micròfon amb un company del P. O. U. M. sobre Socialisme.

Informació dels Fronts, (servei especial d'última hora).

Informació de Catalunya, de la resta d'Espanya i dels Fronts de Guerra (servei especial d'última hora).

Noticiari del Partit i de la J. C. Ibèrica.

"La Jove Guàrdia".

Documents que han de conèixer tots els militants i simpatitzants del P.O.U.M.

RESOLUCIONES DEL PLENO DEL COMITE CENTRAL AMPLIADO

30 cèntims

LA POLITICA MILITAR DEL P.O.U.M.

30 cèntims

EDITORIAL MARXISTA

Baños Nuevos, 16 Barcelona

QUE ES EL COMUNISMO

Acaba de ponerse a la venta este folleto, por Berdnikov.

30 cèntims, Descuento a los corresponsales.

Editorial Marxista Baños Nuevos, 16 Barcelona

Se ha puesto a la venta: LENIN EN PARIS

por Alin, Precio: Una peseta Descuento a los corresponsales

Editorial Marxista Baños Nuevos, 16 Barcelona

Acaba de aparecer: LA LUCHA CONTRA EL PELIGRO DE GUERRA

por N. Lenin, Precio: 75 cèntims. Descuento a los corresponsales.

Editorial Marxista Baños Nuevos, 16 Barcelona

Acaba de aparecer el interesante folleto:

COMUNISMO Y MATRIMONIO

Por Riazanov, 30 cèntims. Descuento a los corresponsales.

Editorial Marxista Baños Nuevos, 16 Barcelona

Se ha puesto a la venta: LA PRIMERA CONSTITUCION BOLCHEVIQUE

30 cèntims, Descuento a los corresponsales.

Editorial Marxista Baños Nuevos, 16 Barcelona

Socors Roig del POUM

Es notifica a tots els delegats del Socors Roig a les Cèl·les, que ja ha arribat el número 6 de la Revista del Socors Roig.

Podeu passar a recollir-la cada dia de 6 a 8 de la vetlla.

El Secretariat.

NOTICIARI

Comunicat Oficial de guerra facilitat per la Comissaria de Defensa de la nostra ciutat, a les dues de la tarda.

Sense novetat en el dia d'avui. Girona, 14 de maig de 1937.

El Comissari Delegat de Defensa

Pey Sardà

El nostre company Amadeu Oliva (fill) delegat del Ministeri d'Agricultura (secció S. R. I.) ha estat nomenat per a recaptar cabals pro-Konsomol. A tal efecte a la Comissaria d'Ordre Públic de Girona hi han emplaçades unes llistes que són a disposició de tots els ciutadans que vulguin contribuir-hi a tal finalitat benèfica.

La Banda Municipal de Madrid a Girona

Aquesta nit, a dos quarts de deu i al Teatre Albèniz, tindrà lloc el magne concert a càrrec de la Banda Municipal de Madrid. Un esdeveniment d'aquesta naturalesa omple de joia la nostra ciutat, que una vegada més demostra la seva exquisita sensibilitat acollint una altra meritíssima agrupació musical, de gran prestigi artístic en el món espiritual.

La Banda Municipal de Madrid ve a Girona amb l'aureola de l'heroisme dels combatents que lluiten per a defensar la capital de la República i amb ella les llibertats de tota la nostra terra.

Els gironins no poden mancar a retre homenatge a l'ambaixada espiritual que avui serà hoste de la ciutat. Els components de la Banda Municipal de Madrid són tots ells abnegats lluitadors de la nostra causa, i per això recorren totes les terres lleials per tal de recollir cabals per a ajudar Madrid, el Madrid del 7 de novembre, el Madrid de la tomba del feixisme i de les heroiques legions de l'Exèrcit Popular.

Gironins: Sapiguem agrair l'estada a la nostra ciutat de la Banda Municipal de Madrid! Rendim el tribut merescut als ambaixadors del gran poble de la llibertat!

El butlletí «Catalunya Comarcal», òrgan de la Federació Comarcal de Catalunya, de Barcelona, Institució al servei del poble, publica entre altres treballs de importància, un notable article sobre «L'autèntica fisonomia de Catalunya» i en el qual es posa de relleu la importància de les comarques en el moment actual. Així mateix dona compte de les seves activitats i dels treballs per a la propera instal·lació en el nou estatge social de l'Avinguda del Dr. Pavlov (abans Portal de l'Angel) d'aquella capital.

Company! Els nens que arriben evacuats a Pro-Infància Obrera, necessiten l'ajut de cada ciutadà per petit que sigui.

Els joves Benet Ramió, de Salt, Esteve Ribas i Narcís Nadal, aquests dos veïns de Girona, han fet lliurament al Comissari de la Generalitat a Girona d'un objecte religiós de plata, trobat a l'ex-convent del Servei Domèstic, mentre hi estaven efectuant unes instal·lacions elèctriques.

No cal dir com és d'elogiar el gest dels esmentats obrers, car això posa de relleu el desinterès eclesiàstic i l'honradesa dels mateixos.

Esportives

La selecció gironina que diumenge, a les quatre i mitja de la tarda, s'enfrontarà amb el primer equip del «Palafrugell F. C.» a l'Estadi de Vista Alegre, és la següent:

Bermúdez, Baiges, Caritg, Dalmau, Privat, Càmpa, Ferrer, Tries, Trujillo, Babot i Vidal.

Suplents: Rustullet, García i Torres.

En la nostra edició de demà donarem més detalls.

Còrner.

Ràdio Girona

EMISSIÓ DE NIT

A les 19. — Obertura. Senyals horaris pel carilló. Lectura dels editorials o cròniques diàries de L'Autonomista i Front.

A les 19'15. Diari parlat L'Espurna del P. O. U. M. (Informació de darrera hora dels fronts).

A les 19'40. — Emissió del Partit Sindicalista.

A les 20. — Diari parlat C. N. T. — F. A. I. (Informació dels fronts).

A les 20'25. — Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 20'40. — Servei especial d'informació de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 21. — Comunicat oficial de la nit i altres informacions, des del Palau de la Generalitat. — Emissió del Comissariat de Propaganda de la Generalitat.

A les 21'20. — Música variada, en discos.

A les 22. — Comunicats oficials dels Ministeris de Guerra i de Marina i Aire, des de Madrid. — Servei d'informacions de R. A. de C. (eventual).

A les 22'20. — Música, selecta, en discos.

A les 23. — Fi de l'emissió.

***

EMISSIÓ DE SOBRETAULA

A les 13. — Obertura. Senyals pel carilló. — Música variada, en discos.

A les 13'45. — Emissió de la Delegació d'Estat Català, a Girona.

A les 14. — Comunicat oficial del matí i sumari del "Diari Oficial" des del Palau de la Generalitat. — Emissió del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya.

A les 14'20. — Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya (eventual).

A les 14'30. — Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 15. — Fi de l'emissió.

¡¡HAY QUE FORTALECER LA ECONOMIA NACIONAL!!

El dinero guardado no produce ninguna ventaja.

No está seguro. Sufre igual las contingencias de la Hacienda, y daña la economía nacional.

La Caja Postal de Ahorros tiene la garantía del Estado.

Produce un interés del 3 por ciento anual.

El dinero que ingreséis en la Caja Postal es de libre disposición.

Con una libreta de la Caja Postal de Ahorros se opera en todas las Oficinas de Correos de España.

¡Acostumbraos a depositar vuestros ahorros en la Caja Postal!

Secreto absoluto y firme garantía.

Les fàbriques d'armament de Saragossa bombardejades per l'aviació lleial

MADRID

L'enemic hostilitzat al pont dels francesos

Madrid, 14. — Als sectors del front madrileny no s'han registrat novetats dignes de menció en les darreres 24 hores.

Durant la nit i el matí d'avui hi hagué duel d'artilleria i foc de fuselleria i metralladores.

El lloc on va ésser més hostilitzat l'enemic fou al Pont dels Francesos, per tal d'impedir als rebels que construïssin cap pasarella.

De l'Hospital Clínic es va passar a les nostres files un legionari. Per la ribera esquerra del Manzanares es passaren també dos soldats del regiment de Sant Ferran.

Segueix l'avang de les nostres tropes al front de Toledo. Les forces de l'exèrcit popular es troben a menys d'un quilòmetre de la capital per un dels subsectors i a dos quilòmetres per altres.

La nostra artilleria ha bombardejat intensament les fondalades de Los Cervatos, i ha preparat l'avang de la nostra infanteria per tal d'ocupar després la vall i ocupar el turó més baix que té uns 520 metres d'alçada. Començà després l'avang de Covisa fins als turons. L'enemic actuà dèbilment. Els varen conquerir algunes trinxeres, abans ocupades per l'enemic que anà a refugiar-se al turó 548, que el turó més elevat. Ha cooperat als moviments de les nostres tropes l'aviació republicana.

L'enemic deixà sobre el camp gran nombre de cadàvers, material de guerra i presoners. Aquests presoners en la seva majoria eren nois de 16 a 17 anys.

Destructor anglès tocat per un torpede facciós

València, 14. — A les vuit de la nit hem rebut la notícia d'un succeís de sensacional transcendència ocorregut en aigües d'Almeria. Es tracta del següent:

Un vaixell de guerra al servei dels facciosos, ha llançat un torpede contra un destructor anglès i li ha causat una avaria de gran importància i li ha produït víctimes a la tripulació. Als S.O.S. llançats, acudiren ràpidament unitats de l'esquadra republicana, entre elles el "Jaime I". Aquest cuirassat aconseguí remolcar fins el port d'Almeria malgrat les greus avaries que té el vaixell anglès i les altres unitats portaren amb gran rapidesa al port els ferits per ésser assistits. Han estat recollits diversos cadàvers. La notícia ha produït enorme emoció i tindrà indubtablement repercussions internacionals.

València, 14. — Al nostre port, amb el "Jaime I", es trobaven el destructor "Lázaga" i diverses embarcacions petites armades. Tant el destructor com les altres unitats de la nostra esquadra, varen posar ràpidament els seus motors en

marxa i sortiren a alta mar, en auxili del vaixell sinistrat. Aquest, es trobava a unes dotze milles del port, que fou on l'ocorregué l'accident. A les quatre, arribava al nostre moll la primera embarcació nacional, la qual portava els primers tripulants del vaixell anglès recollits.

Encara s'insisteix en les dues versions circulades. La menys autoritzada, diu que resultà avariada per una mina quan vigilava la costa. La més consistent, afirma, com ja hem dit, que l'accident el produí un torpede llançat per un submarí alemany. En ajut d'aquesta tesi tenim les dades que el casc del vaixell presenta dos orificis, o sigui d'entrada i de sortida. Això, d'ésser cert, com ho asseguren els informes que hem pogut recollir, té explicació amb l'existència del torpede, i no és fàcil trobar-la amb un accident produït per una mina, que, com també hem dit, no s'han apreciat fins ara per aquestes aigües.

El vaixell ha estat remolcat al port sense necessitat d'encallar-lo. El H. M. S. Hunter 15, es troba per tant al nostre port, degudament ancorat i sense perill d'enfonsament. Es treballa intensament a treure-li l'aigua. Es confirma que els tripulants que han mort fins ara són vuit.

En el moment d'ocórrer l'accident, l'"Hunter" es trobava a dues milles de la costa espanyola, és a dir, dintre de les aigües jurisdiccionals espanyoles.

La "Gaceta"

València (4 tarda). — La Gaceta d'avui publica el següent decret: Que cessi en el càrrec de la tercera divisió orgànica el ciutadà Pere Lacerda i destinant-hi al seu lloc al general Josep Aranguren.

Front del Nord

Bilbao, 14. — El corresponçal d'un periòdic nordamericà anomenat James Hinifie, que es troba a Bilbao, descriu així, en una crònica, la jornada d'ahir:

"Les forces basques han recuperat el cim del Sollube han tornat a ocupar Rigoitia, i mantenen les línies en altres sectors. Sobre Bilbao realitzaren ahir tretze incursions els aparells enemics, molts d'ells de marca alemanya. Resultaren mortes quatre dones. A Algorta hi hagué altres quatre dones ferides, àdhuc dues velletes. Una altra dona caigué mortalment ferida a Lejona. a Güecho reberen ferides de metralla una dona i tres homes. S'assegura que també hi hagué diversos morts i ferits a Severio i Miravalles.

Les forces basques iniciaren l'operació sobre Sollube amb les primeres llums del dia. Malgrat que damunt les forces lleials volaven

els avions estrangers a escassa alçada, continuà el victoriós avang costa amunt. Prop del migdia el cel es cobrí i impossibilità l'acció de les forces aèries. Des d'aquell moment l'avang dels bascos fou irresistible, i es consolidaren les posicions sobre el mateix cim de Sollube. Gairebé simultàniament s'ocupà el control del Cabo Machichaco, i amb això es domina el camí Bilbao-Hundaca-Busturia, el ferrocarril que va a la destruïda Guernica. També gairebé al mateix temps que es prenia el cim de Sollube es recobrava Rigoitia, que en acabar el dia anterior era terra de ningú.

Front del Sud

Almeria (4 tarda). — Els buços

del cuirassat lleial "Jaime I" han fet diverses exploracions submarines per tal de trobar els cadàvers dels tres o quatre marins desapareguts del destructor anglès "Hunter" que ahir fou tocat per un torpede facciós.

A darrera hora ens comuniquen que les busques han resultat infructuoses i sense resultat positiu.

El comandant del destructor britànic ha declarat que l'accident ocorregué prop de les 3 de la tarda i que el primer que el socorregué fou el vaixell espanyol "Lázaga". La proa del navili sinistrat quedà materialment enfonsada i inutilitzada per una de les bordes.

Com sigui que el vaixell, després d'haver salvat la tripulació, encara surava fou remolcat a port.

El nombre dels morts s'eleva a tretze.

BARCELONA

Un avió facciós bombardeja El Grado

Barcelona (2 tarda). — Ens governador ha manifestat que aquest matí a dos quarts de sis es presentà un avió facciós sobre el barri de El Grao, a Castelló, i llançà unes dotze bombes damunt el port. No causà danys ni víctimes.

Després, l'avió facciós des d'una alçada de tres-cents metres es dedicà a intentar metrallar als habitants de El Grao, sense aconseguir tampoc, per fortuna, produir víctimes. L'objectiu que semblava perseguir tampoc no l'aconseguí. L'avió desaparegué en direcció a Mallorca.

Bombes sobre Saragossa!

Barcelona (2 tarda). — Comunicat del cap de l'Exèrcit de l'Est al president de Catalunya.

La nostra artilleria ha fet foc sobre concentracions enemigues del Carrascal d'Alerre i Castell de Torreseca.

El foc de les nostres bateries ha desfet les concentracions i ha causat baixes a l'enemic.

Durant la tarda i nit d'ahir la nostra aviació bombardejà les fàbriques d'armament de Saragossa i estació del ferrocarril de Madrid.

Amb aquests bombardeigs s'obtingueren blancs magnífics i els nostres aparells retornaren sense novetat a la seva base malgrat l'intens foc de canons antiaeris que se'ls hi féu.

S'han passat a les nostres files 3 falangistes amb armament.

El Diari Oficial d'avui

Barcelona (2 tarda). — En la seva edició d'avui el Diari Oficial de la Generalitat publica els següents decrets:

Finances. Destinant 20.000.000 per atencions extraordinàries del comitè d'indústries de guerra.

Quatre milions al mateix departament de Finances per a despeses

ocasionades pels nens refugiats a Catalunya.

Un milió dues centes mil pessetes per a necessitats de caràcter urgent.

Proveïments. — Destinant a aquest departament 10.000.000 pessetes per a despeses de caràcter urgent.

Un milió de pessetes al comissari delegat a Lleida.

Destinant un crèdit d'un milió i mig a l'Ajuntament de Barcelona per a pagament de despeses de refugiats de guerra.

Cultura. — Prorrogant fins a les 12 hores del dia 20 de maig el termini per a sollicitar les places de mestre primari, degut a la manca de mateixos en diferents escoles de Catalunya.

Darrera hora de Barcelona

Barcelona. — El President Companys ha rebut aquest matí al seu despatx la visita del subcomissari Alexandre Gomez Mangada, el diputat Angel Pestanya, una comissió de l'aliança nacional de dones joves, i una altra comissió de Llotja que li ha fet lliurament de la quantitat de 34.560 pessetes destinades a l'ajuda a Bilbao.

Manifestacions de Companys

Barcelona. — A darrera hora ens ha estat enviada una nota del president Companys en la que diu que a la reraguarda no hi ha d'haver ni un sol fusell i que aquests tots han d'anar al front si volen ajudar lliurement a Euskadi.

Abans ha anunciat Consell de la Generalitat per a demà, a les 6 de la tarda.

ESTRANGER

S'ho deixarà passar també Anglaterra?

Londres, 14. — La notícia de l'accident que ha estat víctima el

destructor "Hunter" davant d'Almeria, ha causat a Londres viva impressió.

Els primers informes oficials eren lacònics, i fins ara es guarda extrema reserva sobre les causes de l'accident.

Aviat es presentarà al Gabinet un informe detallat redactat per les autoritats navals competents. Es deliberarà sobre aquest informe i es decidirà l'actitud a observar davant d'aquest accident.

L'opinió pública s'inclina a creure que es tracta d'una mina submarina.

En tot cas, és indubtable que el Govern de Londres el qual moltes vegades ha donat a conèixer la seva actitud en casos anàlegs al que s'ha registrat avui, expressarà una vegada més la intenció de no tolerar cap intervenció illegal contra les seves unitats navals, i adoptarà, si cal, una actitud de gran fermesa amb relació als responsables d'aquesta explosió, si arriba a conèixer-se que es tracta d'una causa exterior al "Hunter".

Mussolini va perdre adeptes

París, 14. — Fa uns dies, arribà a París la gegantina estàtua equestre de Mussolini, la qual ha d'ésser fixada sobre un pedestal a presència de les autoritats italianes. Quan els obrers desembarcaven les diverses peces procedents de Roma, pogueren veure que ostentaven inscripcions injurioses per al Duce, com també falçs i martells pintats.

Les víctimes del "Hunter"

Gibraltar (4 tarda). — El contra torpedier britànic "Hard" conduirà avui a aquest port les víctimes del destructor "Hunter".

Aquests cadàvers seran embarcats a la nit cap a Londres.

Les víctimes són tretze

París (4 tarda). — El corresponçal francès de l'agència Havas comunica que el nombre de víctimes de la catàstrofe del destructor "Hunter" s'eleva a 13.

El govern anglès no deixarà passar aquest atemptat

Londres (4 tarda). — De font fidedigna es sap que el govern anglès té el projecte de no deixar passar aquest atemptat sense el càstic merescut.

No obstant es queda reserva sobre el particular.

Trobada d'un cadàver

Londres (4 tarda). — El "Harry Boath Haré" que fa el servei de nit ha trobat el cadàver d'una dona que es calcula que fa molts dies era a l'aigua.

Pel que es despren de les vestidures que porta es tracta d'una aviadora.

Llegiu i propagueu L'Espurna

Voleu guanyar-
vos l'expulsió de
la U. G. T.?

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Parleu de demo-
cràcia interna i
demaneu assem-
blees.

El camperol i el moviment de Barcelona

És naturalíssim que el camperol segueix atentament, els moviments que es desenrotllen a les ciutats. Podem dir que si no del tot — socialment parlant — viu a remolc dels aconteixements de les ciutats. Principalment el pagès català, sent molt aprop el que succeeix sempre a Barcelona.

Si bé el pagès ha de viure lligat als moviments de la ciutat, hi ha una part de la classe treballadora influenciada pel reformisme que vol tenir-lo completament separat.

Aprofità el passat moviment de Barcelona per fer una campanya vergonyant, pintant-li els passats successos com a contrarrevolucionaris.

S'han aprofitat els crims ocorreguts a alguns pobles de les nostres comarques per qualificar de criminal la gesta barcelonina.

Ho hem dit i repetit. Els qui som revolucionaris, detestem amb tota la nostra fermesa, fets com els ocorreguts, aquests darrers dies a

Port de la Selva, a Cadaqués i a Lleida, però som nosaltres qui diem també contrarrevolucionaris a tots aquells, que aprofitant els passats fets, volen fer-ne una arma política contra la revolució i les organitzacions que la defensen.

Contra el nostre partit s'ha desencadenat una forta campanya per tal d'eliminar-lo; però no s'han donat compte, que tothom comença a veure-hi l'orella del reformisme, i a comprovar que la campanya contra el P. O. U. M. té un objectiu: endossar-nos la mercaderia dolenta de les seves "parades" reformistes i robar-nos les conquestes de la Revolució.

Els camperols estem alerta per al moment que se'ns vulgui escamotejar les nostres conquestes revolucionàries. I quant això es presenti contestarem de la mateixa manera, que contestaren els treballadors barcelonins davant la provocació contrarrevolucionària.

A. FERRER

Comentarios breves

Luces de retaguardia

Continúan impávidos en el tapete rojo los jugadores con ventaja.

Entra una mujer del pueblo, en una tienda y pide jabón. — No tenemos. Nos llegará mañana o pasado, le contesta un imberbe tras del mostrador. El dueño, como para consolarla arguye, "esta maldita guerra..." Sale la mujer cabeceando. En la trastienda hay varias cajas...

Entran unos compañeros en un importante establecimiento comercial y piden plomo. — No tenemos. Hace ya bastante tiempo que hemos suprimido este artículo del comercio, les dicen casi al unísono el dueño y el gerente. Sentidas frases. Dos sonrisas fetos y gemelas;

seguidas de un claquear de puertas. Luego, aires de triunfo por dentro, pero esta vez también por fuera. En un almacén anexo yacían varias toneladas...

Todo esto lector amigo, no es una exégesis cualquiera, sino una realidad tan triste como cierta.

Pero lo más chocante y que más pone de relieve el cinismo de estas cosas, son estos cartelitos tan de moda, colgados en un lugar preeminente y a modo de coraza que dicen: "Controlado por los obreros", cuando en realidad todo el mundo sabe que el que allí lo maneja todo, (salvo honrosas excepciones), es el mismo patrón de antes del 19 de Julio. Una farsa más

como el plan de control de los ingleses. ¿Será también la vida una farsa como se dice vulgarmente? No nos quejemos pues del control que nos imponen los ingleses, porque seguramente habrán venido a tomar nota o patrón en nuestra casa. ¡Miserias de la Revolución! ¡Paradojas de la vida!

¿Hasta cuando va a tolerarse la desfachatez de ciertos mercaderes que se titulan antifascistas, y que compran a buen precio, esperan, mienten y luego venden a precios astronómicos, en perjuicio del proletariado y solo con miras a sus intereses muy particulares?

Decididamente nuestra retaguardia anda bien "iluminada".

ARRES

Trotskistes

El trotskisme està fent progressos veritablement extraordinaris. De creure a «Mundo Obrero» i «Trebball», mitja Espanya es ja trotsquista.

Tot el P.O.U.M., trotsquista. La C.N.T., que s'oposa a les manobres del stalinisme, trotsquista.

Els socialistes, que no volen deixar-se absorbir per Moscú, trotsquistes.

Largo Caballero, que no cedeix a les exigències de Pepe Diaz, trotsquista.

El censor de Barcelona, que ens demostra la seva «simpatia» mutilant-nos àdhuc coses reproduïdes d'altres diaris, trotsquista.

«Avui més que mai, estimats camarades, cal estrènyer les nostres relacions i coordinar les nostres activitats per si «es reproduïssin noves provocacions» per part dels polítics professionals sense dignitat ni vergonya, incapaçs de res que signifiqui progrés en l'ordre econòmic-social; «estar previnguts i contestar virilment, com es fa a Barcelona, abans de permetre que les conquestes del 19 de juliol, aconseguïdes per l'esforç de tots els productors, siguin perdudes a benefici d'una democràcia parlamentària-burguesa, com són llurs intencions».

Vicente Pérez Combina,

secretari del Comité Nacional del Transport (C.N.T.)

«Sense cap mena de dubte, pot afirmar-se que tot l'ocorregut obeeix a un pla preconcebut de provocació sense antecedents en la història del moviment social. Això queda provat pel fet que, quinze dies abans, ja s'anunciava als centres diplomàtics europeus, àdhuc per ambaixadors molt afectes a Catalunya.

Molt abans que, a Barcelona, es disparés el primer tret, ja es dirigien, al nostre port, els creuers anglesos i francesos com si, en un arranc profètic, sapiguessin el que anava a passar.»

SANTILLAN

«Volem l'extermini del P.O.U.M.»

LITVINOF VESTIT DE CALÇÓ

(De la premsa)

Fins les més insignificants nícieses tenen la seva valor.

Passar per alt detalls, en aparença sense importància, és moltes vegades menysprear veritats, per altra part ben eloqüents.

Qui ens havia de dir, per exemple, que Litvinof, aquell encobridor de terroristes ukrànians i, més tard, bolxevic cent per cent, anys a venir, assistiria «de calçó» a les festes de la coronació d'una Magestat Britànica?

La premsa ho ha escampat als quatre punts cardinals i, naturalment, haurà arribat a l'oida dels quatre milions de parats anglesos. I a l'oida dels centenars de milions d'explotats que suporten el jou capitalista de la Commonwealth anglesa.

A Londres, s'ha reunit tota la llopada: àdhuc, Grandi, el representant de Mussolini.

La policia de Sa Magestat, però, cuidava de l'ordre als voltants del Palau de Westminster, constituint un cinturó de foc infranquejable a la follia justificada dels pàries.

No fa gaire temps, Maxton, el li-

der del Partit Treballista Independent (organització germana al P.O.U.M.) s'adreçava a una imponent manifestació d'obriers en atur forçós, protestant per la reducció dels subsidis dictada pel Gabinet de S. M. en el precís moment que s'encarien més i més les subsistències.

Les lliures esterlines estalviades a canvi de la fam proletària, s'hauran esmerçat en la pompa fastuosa de les festes... i en l'adquisició de calçons per a Grandi i Litvinof.

Cal preguntar a Stalin i als seus galifardeus què n'han fet d'aquella Internacional rebel, terror de la burgesia, que un dia féu tremolar el capitalisme mundial, que qualificava de bandits imperialistes als membres de la S. de N. i que havia «d'assenyalar als proletaris oprimits, el camí de la insurrecció, ajudant-los, àdhuc, amb la força de les pròpies armes».

Què diria Lenin en contemplar que els seus «deixebles» voten el pacte de no intervenció contra la Revolució espanyola i la prohibició del voluntariat per tal d'impedir que els treballadors ajudin als seus germans d'Ibèria, amenaçant-los amb la pèrdua de la nacionalitat? Que actuen, colze a colze, al Palau de Ginebra, amb les potències imperialistes, i accepten un pla de control per ofegar-nos?

Mentrestant... «El P.O.U.M. és un partit feixista, al servei de l'or alemany i dignè de l'extermini».

Què diria Lenin, personificació de la intransigència classista, en contemplar a Litvinof vestit de calçó?

Què diria i què faria?

M. M.

Fullotó de L'Espurna 80 - El Taló de Ferro

via condemnat, i tenia el control dels tribunals per a fer complir la seva sentència. Va ensorrar-se ell i el Partit Democràtic que tan poc temps feia que havia conquistat.

Aquesta doble execució reduïa a dues les sortides que quedaven als adherents del partit: l'una era el Partit Socialista, l'altra el Partit Republicà. Per aquest motiu nosres vàrem recollir els fruits de la propaganda dita socialista de Hearst, car la gran majoria dels seus adeptes es decantaren cap al nostre costat.

L'expropiació dels cultivadors, que es va realitzar per aquells volts, ens hauria proporcionat un altre reforç si no hi hagués hagut la brotada del Partit de les Granges. Ernest i els caps socialistes procuraren per tots els mitjans a llur abast d'atreure els cultivadors. Però la destrucció dels diaris i de les editorials socialistes era un arma formidable que tenien en contra, i la pro-

paganda de viva veu no estava suficientment organitzada. El que va succeir fou que alguns polítics semblants a Mr. Calvin, i que no eren més que cultivadors expropiats de feia temps, es varen amparar dels pagesos i malgastaren llur força política en una campanya completament eixorca.

«Pobres cultivadors!» — exclamà Ernest amb un riure sardònic. — Els trusts els hi tenen preses l'entrada i la sortida.

Aquest mot pintava ben bé la situació. Els set consorciams, actuant de comú acord, havien fusionat llurs astrònomicos excedents, constituint un cartel d'empreses rurals. Els ferrocarrils, que eren els que dictaven les tarifes del transport, i els banquers i els especuladors de la Borsa, que governaven els preus dels mercats, ja feia temps que havien sangrat als cultivadors, i que els havien obligat a endeutar-se fins al coll. Per un altre costat, els banquers i els mateixos trusts havien fet emprèstitos importants als pagesos, i aquests es trobaven agafats en una xarxa. No calia més que

estirar-la, i és això que va fer la combinació d'explotacions rurals.

La crisi del 1912 ja havia produït un encalliment formidable en el mercat agrícola. Ara es trobaven obligats, per una decisió presa deliberadament, a cedir els productes a uns preus de liquidació, mentre que els ferrocarrils imposant unes tarifes prohibitives, trencaven l'espina de la pagesia. Així s'obligava als cultivadors a manllevar més i més, tot privant-los de reemborsar els emprèstitos anteriors que tenien fets. Llavors vingué la caducació en massa de les hipoteques i el pagament obligatori de totes les quantitats subscrietes. Els cultivadors no tingueren altre remei que abandonar les terres del trust, i després d'això a treballar pel seu compte, com a gerents, superintendents, contramestres o com a simples manobres, tots, naturalment assalariats. En resum, esdevingueren vassalls, servos encadenats a la terra per un salari justet per a assegurar el subsistir. No tenien manera de desfer-se de llurs amos, que

tots eren de la plutocràcia, ni podien anar-se a establir en altres viles, car en totè dominava la plutocràcia. Si abandonaven la terra no tenien altra sortida que d'esdevenir vagabunds, és a dir a morir-se de gana. I fins aquesta alternativa els fou privada per una sèrie de lleis a quina més draconiana contra el vagabundatge que eren aplicades amb el màxim rigor.

Està clar que hi hagueren en diversos indrets cultiivadors i associacions senceres que escaparen a l'expropiació general gràcies a circumstàncies excepcionals; però, després de tot es tractava de casos isolats que no entraven en línia de compte, i que l'any següent caigueren com els demés, d'una manera o altra. (1)

(1) La destrucció dels comicis romans fou força més llarga que la dels petits cultivadors i petits capitalistes americans, car el moviment del segle XX dimanava d'una força adquirida de la qual no disposava la Roma antiga. Una gran multitud de cultivadors, empenyuts per llur aferrament desordenat a la terra, desitjosos de demostrar fins a on estaven disposats a recular en el camí de la civilització, assajaren de fer-se escapols de l'expropiació renunciant a tota transacció comercial. No venien ni compraven res a ningú. Instauraren entre ells un intercanvi